

Sygn. akt II Cz 898/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

Sędziowie: SO Aleksandra Żurawska

SO Barbara Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wierzyciela (...) sp. z.o.o. w K.,

na postanowienie Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 8 lipca 2013 r. sygn. akt

I Co 1586/08 oddalające jego wniosek o sprostowanie postanowienia tego Sądu z dnia 7 grudnia 2012 r. o sporządzeniu planu podziału sumy uzyskanej z egzekucji w sprawie Km 715/02 i Km 404/09.

p o s t a n a w i a:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że sprostować błąd rachunkowy w pkt I postanowienia Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 7 grudnia 2012r. sygn. akt I Co 1586/08 i kwotę „1.290.904 zł.” zastąpić kwotą „1.049.515,48 zł.” a kwotę „ 4.321.722,26 zł.” kwotą 4.563.110,78 zł.”

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek wierzyciela (...) sp. z.o.o. w K., o sprostowanie błędu rachunkowego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 7 grudnia 2012 r. w zakresie kwoty podatku VAT oraz kwoty będącej podstawą opodatkowania podatkiem od towarów i usług w związku z przejściem na własność przez wierzyciela nieruchomości gruntowej położonej w W. przy ul. (...). W uzasadnieniu wskazał, że, przedmiotem sprostowania mogą być niedokładności, oczywiste omyłki, błędy pisarskie lub błędy rachunkowe a przez błąd rachunkowy rozumie się wynikający z niewłaściwego przeprowadzenia działań arytmetycznych, a w szczególności błędnego zsumowania lub odjęcia poszczególnych pozycji. Jednakże sprostowanie orzeczenia nie może prowadzić do zmiany rozstrzygnięcia sprawy. W swoim wniosku wierzyciel oświadczył, że prawidłowa kwota podatku wynosi 1049.515,48 zł zaś kwota netto sumy podlegającej podziałowi pomiędzy poszczególnych wierzycieli wynosi 4563.110,78 zł. Zdaniem Sądu, argumentacja zaprezentowana przez wierzyciela we wniosku o sprostowanie, że w postanowieniu z 7 grudnia 2012r., w którym jego zdaniem, wskazano nieprawidłową wysokość kwoty podatku od towarów i usług (VAT) i sumy podlegającej podziałowi nie może stanowić podstawy do sprostowania orzeczenia, gdyż zmierza do merytorycznej zmiany tegoż orzeczenia. Jeżeli wierzyciel nie zgadza się z przyjętą w tym orzeczeniu wysokością podatku i sumy w planie podziału to jego zarzuty mogą stanowić podstawę środka odwoławczego od tegoż orzeczenia.

W zażaleniu na to postanowienie wierzyciel wniósł o jego zmianę i uwzględnienie wniosku o sprostowanie błędu rachunkowego ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania

zarzucając mu naruszenie przepisu art. 350 § 1 k.p.c. przez przyjęcie, że nie ma podstaw do sprostowania postanowienia z 7 grudnia 2012r.

Zażalenie podlegało uwzględnieniu,.

Zasadą jest, że Sąd jest związany wydanym przez siebie orzeczeniem i nie może w żaden sposób modyfikować jego brzmienia. Jednakże przepis art. 350 § 1 k.p.c., który poprzez art. 13§ 2 k.p.c. stosuje się do innych (poza wyrokiem) orzeczeń przewiduje możliwość sprostowania orzeczenia jeśli zachodzi niezgodność między rzeczywistą wolą składu orzekającego a jej wyrażeniem na piśmie.

Sprostowaniu podlega m.in. błąd rachunkowy przez który należy rozumieć błąd wynikający z niewłaściwego przeprowadzenia działań arytmetycznych. Takim działaniem jest obliczenie podatku od towarów i usług (VAT).

Sąd Rejonowy postanowieniem z 7 grudnia 2012r., ustalił sumę podlegającą podziałowi na 5.612.626,26 zł. Powyższa kwota powinna zostać pomniejszona o należny ze sprzedaży podatek VAT przed podziałem.

Podstawą opodatkowania podatkiem VAT jest, zgodnie z art. 29 ust 1 ustawy z 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (t.j. Dz.U. Nr 177 poz 1054 z 2011r. ze zm) obrót. Obrotem jest natomiast kwota uzyskana z tytułu sprzedaży pomniejszona o kwotę należnego podatku. Przy sprzedaży egzekucyjnej nieruchomości podstawą opodatkowania jest cena nabycia nieruchomości pomniejszona o należny podatek, a więc wartość sprzedaży netto.

Kwota 5.612.626,26 zł. jest więc kwotą brutto zawierającą VAT. Kwota podatku powinna być obliczona od kwoty netto tj. od 4.563.110,78 zł. (5.612.626,26 zł :1,23) i wynosi ona 1.049.515,48 zł (4.563.110,78 zł x23%).

Ma rację skarżący, że w przypadku gdy mamy do czynienia z kwotą obejmującą VAT, to VAT należy obliczyć w tzw. rachunku „ w stu” a nie od tej kwoty, bo wówczas traktuje się ją jako kwotę netto, a przecież podatek otrzymujemy pomniejszając kwotę brutto a nie netto.

Tym samym w postanowieniu z 7 grudnia 2012r. wkradł się błąd rachunkowy wynikający z przyjętej przez Sąd Rejonowy niewłaściwej metody obliczenia podatku VAT zawartego w kwocie brutto, aczkolwiek Sąd ten prawidłowo wskazał, że należy obliczyć podatek VAT od ceny nabycia nieruchomości.,

Błąd ten powinien zostać sprostowany w trybie art. 350 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone postanowienie z mocy art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i orzekł jak na wstępie.